

Punkt, som det ærede Medlem tror, den peger paa. Det kan godt være, at det er et helt andet Punkt, Vælgerne har ønsket at give Tilslutning, netop fordi de sidste Efteraar; da Valget blev afholdt, var betaget af Erkendelsen af, hvor nødvendigt det var, at det mest sparsommelige Parti nu kom til at faa Indflydelse paa Landets offentlige Husholdning, og hvis der i November—December Maaned var en voksende Erkendelse af, at der i saa Henseende maatte ske en Ændring, saa tror jeg at turde forsikre de Herrer om, at denne Erkendelse er ikke blevet svækket. Jeg tror, at den er lige saa fuldt til Stede og lige saa levende nu i Foraarsdagene, som den var sidste Efteraar.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte — og deri kan det ærede Medlem have Ret, navnlig efter det ærede Medlem Hr. Staunings Udtalelser, som var faldet umiddelbart foran —, at de Lovforslag, Regeringen har fremsat, kun kan gennemføres ved de Konservatives Hjælp, og saa føjede det ærede Medlem — og det var øjensynligt, at det glædede ham at kunne gøre det — denne Tilføjeelse til: og Socialdemokratiets Forhaabninger — der jo gaar ud paa det stik modsatte, nemlig, at der intet som helst maa komme ud af disse Lovforslag — er ogsaa rettet mod det konservative Folkeparti. Det ærede Medlem øjner aabenbart her store taktiske Muligheder, det konservative Parti føler sig pludselig som Centrum for Begivenhedernes Gang. Det tilkommer ikke mig at give det konservative Folkeparti Raad, men jeg vil dog sige, at jeg tror ikke, det skal lade sig blænde af dette. Jeg tror, at den Tid, vi lever i, er af en ganske særegen Beskaffenhed. Det er muligt, at ingen af os, der er til Stede her i Salen, har oplevet en fuldt ud tilsvarende Periode i vort Liv. Jeg tror, det er en særpræget Tid, og jeg tror ogsaa, den er særpræget i den Forstand, at der er ganske enkelte Krav, ganske enkelte Ting, ganske enkelte Spørgsmaal, som der kræves Svar paa, og som der kræves et Ja eller Nej til. Disse Spørgsmaal vil blive stillet, dem kommer man ikke udenom, og derfor tror jeg heller ikke, at Tiden er inde til taktiske Manøvrer. Jeg tror, at det, der vil blive krævet, og med Rette krævet, nu, er, at man gør sig klart, hvad man vil, og at man saa gaar direkte løs paa dette Maal, og jeg kan sige for Regeringens Vedkommende, at det er vor Hensigt, at vi uden partipolitiske eller taktiske Bi-

hensyn vil gaa lige løs paa det, som vi tror er en Nødvendighed under de forhaandenværende Tilstande, og at vi vil fortsætte dermed i Bevidstheden om, at det, som vi har foreslaaet, og som vi agter i den nærmeste Fremtid at foreslaa, er *det første Skridt*, der maa tages, før alt det andet kan komme, *det første*, der maa bringes i Orden.

Hvis det ærede Medlem Hr. Pürschel havde været af samme Opfattelse, synes jeg heller ikke, det havde været nødvendigt, at det ærede Medlem beskæftigede sig saa stærkt med Spørgsmaalet om, hvilke Muligheder der foreligger, hvis det skulde ske — hvad det ærede Medlem naturligvis ikke udtalte Ønske om —, at Lovforslagene ikke kunde gennemføres. Jeg synes, at det ærede Medlem i den Forbindelse er særlig ivrig for at konstatere, at Regeringen savner Ret til at udskrive Valg, og jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Rode i omtrent lignende Vendinger udtalte den samme Opfattelse. Jeg er nu ikke i Stand til at forstaa, hvorfor man fra konservativ og radikal Side i dette Øjeblik saa stærkt beskæftiger sig med at fastslaa, at hvad der end sker i Fremtiden, hvordan det end gaar med disse Lovforslag, og hvilke andre Muligheder der end kan vise sig, er der i hvert Fald een Mulighed, som ikke kan være til Stede, og det er den, at Vælgerne bliver spurgt. Jeg ved ikke, hvorfor det skulde være nødvendigt at fremdrage dette Spørgsmaal netop i Øjeblikket. Jeg synes, der er noget andet og vigtigere at tage Stilling til og beskæftige sig med, og det er Regeringens Lovforslag, der ligger her. Jeg anerkender den Loyalitet, hvormed Rigsdagen har afventet disse Lovforslag. Jeg erkender, at det er lang Tid, naar man i hvert Tilfælde er enig om, at Handling maa der til; jeg tør dog sige, at den ikke har været *for* lang. Vi har fremmet Arbejdet, saa vidt det kunde gøres, og jeg haaber ogsaa, man vil erkende, at der er arbejdet i denne Tid, men jeg anerkender den Loyalitet, hvormed man har afventet disse Lovforslag. Nu ligger Lovforslagene her, og nu synes jeg, at det, det drejer sig om, er, at man rent sagligt gaar ind i dette Arbejde og tager Stilling til de foreliggende Lovforslag. Men jeg kan ikke nægte, at jeg desværre føler mig forpligtet til, efter at Spørgsmaalet nu er draget frem her i Salen, for at ikke min Tavshed skal blive misforstaaet, at sige, at jeg ikke kan være enig i den Opfattelse, at denne Regering i højere Grad end